

תה"ג 23482/03 - הרוי מאיר מימון עמר נגד היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 17-03-23482 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
בפני כבוד השופטת חנה מרימ לומפ
מבקש על ידי עו"ד בני צ' הרוי מאיר מימון עמר (עציר)
נגד
המשיב על ידי עו"ד אבי קרוןנברג היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לפני בקשה לקבלת חומרី חקירה ורשימת חומרី חקירה בתיק ההסגרה Case1: 16-cr-00163 ובפל"א 2016/2016 472162 (יאח"ה) על פי תקנה 8 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וככלី ראיות בעיתורות), תשל"א-1970 (להלן **תקנות ההסגרה**), המוגשת במסגרת עתירה להכרזת המבוקש הרוי מאיר מימון עמר (להלן **ה浼בקש**) בר הסגרה לאלה"ב.

רקע עובדתי

1. נגד המבוקש תליה ועומדת עתירה להכריז עליו בר הסגרה לאלה"ב לפי סעיף 3 לחוק הxsגרה, תש"ז - 1954 (להלן **חוק(xsגרה)**). בבקשת(xsגרה מתיחסת לשירות קשור של המבוקש לביצוע הונאה באמצעות אלקטרוניים במהלך השנים 2014-2015, בהם, על פי הנטען, נטל המבוקש חלק, ובгинון ניתן היה להעמידו לדין בישראל בעבורת קשר ישיר לפשע (קבלת דבר במרמה בנسبות מחמירויות) על פי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן **חוק העונשין**) ועבירה קבלת דבר במרמה בנسبות חממירויות לפי סעיף 415 לחוק העונשין).
2. המבוקש היה אזרח ישראל ותושבה ביום ביצוע העבירות.

3. בקצירת האומר אצ"ן כי ביום 15.9.16 הוגש נגד המבוקש ושלושה נאשמים נוספים כתוב אישום לבית המשפט המחוזי במחוז קולומביה. מעובדות כתוב האישום עולה כי המבוקש שהוא אחד מבין ארבעה נאשמים המפורטים בכתב האישום בצוותא עם שותף 7, 10, 14 ואחרים (להלן **חברותה**) הונו חברות אירופאיות, באמצעות סדרת מקרים בהם התחז בכל פעם לבעל תפקיד בכיר בחברה, לרוב מנכ"ל או יו"ר החברה. נטען, חברי החברה יצרו כתובות דוא"ל דומות ואף זהות לכתחובות הדוא"ל של אותם בכירים בחברות, תוך שימוש באמצעות טכנולוגיים, ושלחו באמצעות הדוא"ל לעובדים בדרג ביניהם, אשר להם גישה לחשבונות הבנק של החברה. בהודעות הדוא"ל, שנחזו להיות מאת בכירי החברות, התבקשו עובדי דרג הבניינים להעביר סכומי כסף גדולים לחשבונות בנק שפורטו בהודעות הדוא"ל האלקטרוני, תוך מצג שווה שלפי העברת הסכום נדרש לשם עסקת רכישתה של חברה אחרת.

עמוד 1

4. לשם המכחשה, אם שם החברה היה "market" ושם המתחם (שם אתר האינטרנט או סימנת כתובת הדוא"ל) שלו היה "market.com", רכשו הנאים את שם המתחם "rnarket.com" (האות "rn" הוחלפה באותיות הצמודות "z" ו- "ח" היוצרות צורה דומה לאות "m") ועל ידי כך ניסו חברי החברה לגרום לעובדי החברה להאמין שמדובר בהודעת דוא"ל שאכן הגיעו מבכיר בחברה.

5. כדי לבצע את מעשי ההונאה, השתמשו הנאים בשירותי רשם שמות מתחם (domain name registrar) בשם Namecheap, הרשות בארה"ב, לשם רכישת שמות מתחם דומים לכתובות הדוא"ל של החברות שאותן הונאו, במטרה להטעות את העובדים שלהם פנו ולגרום להם להאמין שמדובר בפניה פנימית לגיטימית. הנאים אף השתמשו בתוכנת דוא"ל בשם Mozilla thunderbird, המאפשרת לשנות את כתובת הדוא"ל ממנה נשלחה הודעה דוא"ל, באופן שההודעה הראשונה שתישלח לעובד החברה תראה לו כהודעה המגיעה מכתובת הדוא"ל האמיתית של המנהל אליו התחזו הנאים.

6. במאמר מוסגר, יzion כי רשם שמות מתחם הוא גוף המוסמך על ידי ארגון האינטרנט העולמי (ICANN) לנוהל רישום של שמות מתחם באינטרנט (שמות אטרוי אינטרנט ושרותי דוא"ל). כך, למשל, בישראל הגוף שמנהל ומפקח על שמות מתחם עם סימנת זו. הוא איגוד האינטרנט הישראלי שהסמיר רשמי שמות מתחם המספקים שירות רישום שם מתחם לקהילת הישראלי.

7. בנוסף, השתמשו חברי החברה בשרתטי דוא"ל אמריקאים מוכרים, דוגמת Comcast ו- Earthlink, לשילוח הודעות הדוא"ל לעובדי החברות, כדי למנוע מערכות הדואר האלקטרוני של החברות לסנן את ההודעות כ"הודעות זבל" (כפי שהוא קורא אילו היו נשלחות ההודעות משרות בלתי מוכרים).

8. בהודעות הדוא"ל שלחו לעובדים בדרגות הביניים ציינו אנשי החברה, בין היתר, כי מדובר בעסקה סודית ובקשר מהעובד לשומר על חשאיותה. כדי לחזק את מגש השווה כאלו מדובר בעסקה אמיתית, נהגו חלק מאנשי החברה להתחזות ליווצים ולעורכי דין אשר, כאמור, מלאוים את העסקה הסודית, באמצעות שיגור דוא"ל ומסמכים הנחוצים להיות מעורכי דין.

9. באופן המתואר לעיל הצליחה החברה לקבל במרמה מיליוןaira מן החברות שנפלו קורבן למשעי הטרמייה, ולהעבירן אל חשבונות בנק שבשליטת אنسיה, ממש הווערו הכספיים לחשבונות בנק בסין ובהונג קונג.

טענות הצדדים

10. ב"כ המבקש הדגש כי בית המשפט הכיר זה מכבר בחשיבות גילוי חומר הראיות למבחן או לסנגרו גם כאשר מדובר בתיק הסגירה. המבקש עיגן את טענותיו בבש"פ 501/09 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מאיו** (להלן: **ענין מאיו**), ממנו עולה, כי תקנה 8 לתקנות ההסגרה אינה מצמצמת את היריעה, כך שתקייף לא רק את החומר עליו הتبססה המדינה המבקשת את העטירה שהוגשה למדינת ישראל, אלא אף קובעת כי יש לגלוות את כל החומר

הנוגע לעתירה, בין זה ובין "מקומי". כך, שלדידו זכאי המבוקש לקבל לידי את כל חומר החקירה הנוגע לעתירה להכריז עליו כבר הsegrah, בין אם מדובר בחומר שנאוסף על ידי המדינה המבוקשת את הסגירתו (חומר זר) ובין אם מדובר בחומר שנאוסף על ידי מדינת ישראל (חומר מקומי). הטעם העיקרי לזכות העיון הוא כדי לאזן ולו במעט את פער הכוחות העצום בין המשיב למבוקש, הנושא לבירור לטובת המשיב ולאפשר למבוקש לגלוות בחומר החקירה ראיות העשויות לשיע לו בהגנתו, ובכך להבטיח את זכותו להליך הוגן.

11. עוד הוסיף ב"כ המבוקש כי בבקשת צוין שהמבוקש היה עוצר מיום 28.11.16 ועד ליום 16.12.16 במסגרת חקירה שנייה להיחידה הארצית לחקרות כלכליות ואל"כ להב 433 ואף שהה במעצר בישראל מיום 1.3.17 עד ליום 10.3.17 במסגרת תיק פל"א 472162 שנוהל על ידי יא"ה (להב 433), במסגרת נחקר באריות, באופן מובהק ויתכן שביחסו סמכות, חקירה שרובה עוסקת באירועים ובמערכות המצוינים בכתב האישום שהוגש נגד המבוקש בארה"ב, לרבות שמותיהם של המעורבים, שייחות ומפגשים שהתקיימו לכאהר בין המבוקש לבין מדינות שונות (לרבות במדינות זרות), משכך, דומה כי גם ברשות האכיפה במדינה ישראלי נאסר חקירה רלוונטי לכתב האישום שהוגש בארה"ב הנוגע במישרין לעתירה להסגת המבוקש עשוי לשמש להגנתו מפני העתירה להסגרתו, זאת ממש שיש לו קשר רלוונטיות רבה לאירועים, למעורבים ולעבירות המפורטות בכתב האישום בארה"ב בגין מתבקשת הסגירתו. לשיטתו, נוכח הרלוונטיות והזיקה בין החקירה שנוהלה על ידי יא"ה בישראל למפורט בכתב האישום שהוגש נגדו בארה"ב, יש כאמור לשועג חומר חקירה זה כחומר ה"נוגע לעתירה" שיש להעבירו לעינו בצדדי להtagnon כדבוי בפני בקשה ההסגרה.

12. על כן ב"כ המבוקש ביקש מבית המשפט להורות למשיבת ידי המבוקש את כל חומר החקירה שנאוסף בידי רשות האכיפה בארץות הברית הנוגע לעתירה להכריזו כבר- הסגירה, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאפסו בחקירה שהובילה לכתב האישום שהוגש נגד המבוקש בארה"ב.

כמו כן, ביקש ב"כ המבוקש מבית המשפט להורות למשיבת ידי המבוקש את כל חומרי החקירה שנאפסו במסגרת תיק פל"א 472162/2016, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאפסו במסגרת לב"כ המבוקש ולחילופין, ב"כ המבוקש ביקש להורות על הצגת כל חומרי החקירה שנאפסו במסגרת תיק פל"א 472162/2016, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאפסו במסגרתפני בית המשפט הנכבד, ובית המשפט יקבע באמ חקירה זו נוגעת וקשריה לעתירה להסגרת המבוקש וככתב האישום שהוגש נגדו בארה"ב אם לאו, ואם תשובה תהייה חיובית, יקבע מהו היקף חומר הראיות הנוגע לעתירה שיש להעבירו לידי המבוקש.

13. ב"כ המשיב התנגד לבקשת להמצאת חומרי חקירה נוספים, מרשות אמרה"ב, מעבר לאלו שכבר הועברו אל המבוקש וטען שהמבוקש אינו זכאי לקבלם בהתאם להוראות הדיון, לרבות חוק ההסגרה, תקנות ההסגרה והפסיקת הרלוונטיות. בהתאם לתקנה 8 לתקנות ההסגרה, המשיב העביר למבקר למבחן את כל חומר הראיות הקיים בתיק הנוגע לעתירה, ואין ברשותו חומר ראיות נוסף. לדידו ב"כ המבוקש התעלם מהמשך התקנה ממנה עולה "ומצוי ביד העוטר". על פי ההלכה הפסקה, המדינה אינה חייבת להציג את כל המסמכים שנאפסו על ידי המדינה המבוקשת לצורך הליך ההסגרה. מדינה המבוקשת הסגירה נדרש להציג אותם מסמכים אשר ישקפו נאמנה את תשתיית הראיות הקיימת (המשיב תマー את טענותיו בבש"פ 15/1996). אין אפשרות הרשות הישראלית הישראלית, ובכלל זה בית

המשפט, לחיב את המדינה המבוקשת להציג חומר ראיות נוספת נוסף המצוי בידה, ולכל היותר אפשר לקבוע כי המבוקש אינו בר הסגירה. כמו כן, ההלכה הפסוקה היא שתכליתו של הליך ההסגרה אינה לקבוע את אשמו או חפותו של המבוקש, אלא לבחון אם קיימת הצדקה לברר את החשדות נגדו בבית משפט מסומן במדינה המבוקשת את הסגرتו. מתכלית זו, היינו יכולת להתגונן בפני בקשה ההסגרה ותו לא, נגזר היקף זכות העיון בחומר הראיות.

14. אשר לחומר החקירה הישראלית אותו מבקש ב"כ המבוקש, מסרה היחידה החקורת לב"כ המשיב כי אין מטרתה של החקירה הישראלית חוקירת המעשים המוחשיים למשיב באלה"ב. עם זאת, ככל שבתיק החקירה קיים חומר הקשור לבקשת ההסגרה תועבר רשות חומרן חקירה לידי אך ורק עם סיום החקירה הישראלית, ועל המבוקש יהיה להראות כי חומר המופיע ברשימה, מסיע לו בהגנתו במהלך החקירה, כפי שנקבע בש"פ מאיו לעיל.

15. בדיון שנערך ביום 20.4.17, ב"כ המבוקש שב על הטענות שהעלת בבקשתו, והוסיף כי בית המשפט יסרב לבקשת ההסגרה כאשר יחשוף לחלק מחומר החקירה ולא רק לתחזיר הסתום של נציג ה- FBI. לדידו, המעذر של המבוקש בתיק ההסגרה והחקירה המוצעת במסגרת יא"ח"ה קשורה קשר חד ממשעי לתיק האמריקאי- העדויות של שותף 14 מר איתמר סגל (להלן **שותף 14**) שהוצעו למבקש במסגרת החקירה ביא"ח"ה, נגבו במסגרת החקירה האמריקאית ותוכחת החקירה היא בבקשת ההסגרה וזאת לchromer החקירה. ב"כ המבוקש ציין כי המקור היחיד בחומר החקירה עליו מתבסס המשיב כאמור (התצהיר) מדובר בתחילת על דברים שאינם קשורים לב"כ המבוקש. כן ציין כי ארצת הברית לא הזוכה בשום הקשר והמבקש ביקש כי הפעולות הנדרנות בכתב האישום כאמור יבוצעו בישראל ושותפי התנגדו וביקשו שהפעולות הנדרנות יהיו באירופה. כך שבסופו של יום המבוקש היה עם השותפים רק בבולגריה ובישראל ולאחר מכן עזב את החבורה. לדידו, מלבד הכתוב בסוף התצהיר שהקשר בין המבוקש לארה"ב היה באמצעות תשתיות האינטרנט האמריקאית, אין למבקש שום זיקה לארה"ב ולכן אין להסגר את המבוקש למדינה בה העבירות כלל לא בוצעו. ב"כ המבוקש הדגיש כי אין ראייה ואף לא ראשית ראייה לכך שלմבוקש יש זיקה לארה"ב ולימד אחרים לבצע הפעולות הנדרנות בכתב האישום ואף ישנן ראיות המלמדות את היפוכם של דברים לפיהן המבוקש מסר כי לא יעשה דבר נגד ארה"ב. מעבר לכך, ב"כ המבוקש טען שבארה"ב קיימת חזקה נגד ישום חוקי ארה"ב מחוץ לגבולות המדינה, חוץ מקריםבודדים והפנה לפסיקה התומכת בעינה זו. אשר לעבירות קשורתה לביצוע הונאות מקוונות אין הראה מפורשת של הקונגרס לכך ולפיכך חוק זה לא יכול להיאכף במדינה שטח חוץ. לא הוכח בצורה חד משמעית בראיות שנעשו עבירות על חברות אמריקאיות בתוך ארה"ב, על כספים של חברות אמריקאיות ולא הוכח גם שהמבקש ביצע את העבירות נשוא כתוב אישום זה. אין טענה כי המבוקש היה באלה"ב, התקשר עם מישהו מארה"ב, פעל בתוך ארה"ב, קיבל כסף באלה"ב או ביצע פעילות שלו או של חברה בתוך ארה"ב או כלפיה. אף אם הקושרים ביצעו לכאהה, אם בכלל, פעילות באלה"ב אחרי שנפרדו ממנו או בזמן שהוא עמו, זה לא מספיק בכך להורות על הסגرت המבוקש ולהעמידו לדין. לפיכך, טענת המשיב לא להעביר לב"כ המבוקש חומר נוסף מהמשטרה הכלול את עדויותיו של מר סגל, הקלותות השיוות של מר סגל עם המבוקש מלבד התצהיר כאמור, אינם מתאימים ל מקרה זה. אשר על כן, ב"כ המבוקש ביקש בראיות את החומר הנוגע למאר סגל כאמור, את החומר שנאסף בארץ ואת החומר הרלוונטי שיוכיח שהמבקש לימד את הפעולות נשוא כתוב אישום בזיקה לארה"ב.

16. לטענת ב"כ המשיב התצהיר שהוגש במסגרת האמנה עם ארה"ב תקף ומספק נוכח הנחת המוצא בהליך הסגירה שיש צורך בהציג חומר ראיות שמשמעותה נאמנה את התשתיות הראייתית הקיימת נגד המבוקש. לעומת זאת,

עדין מתנהלת חקירה ישראליות ויקח זמן עד שהמchip ייעין בחומר ויעבירו על מנת שהחקירה לא תפגע. כן מסר שכך שמדובר בחומר ישראלי שנחקר ונتفس על ידי משטרת ישראל, הוא יעבירו. כן ככל שטענת ב"כ המבקש נכונה ביחס לחקירה המוקלטת, יעביר את החקירה גופה כולל ההחלטה כך שהדבר לא יפגע בחקירה.

17. בישיבת יום 17.4.2017 הורתי כי עד ליום 4.5.2017 הצדדים אם עלה בידיהם להציגו להסתומות בנוגע לעתירה לגלוי חומר חקירה. בהמשך להחלטתי זו, ב"כ המשיב הודיע כי אין מקום להעביר לידי המבקש את החומרים המבוקשים ביחס לחקירה המבקש בישראל מסווג שהוא קשור לפשרה שבגינה מתבקש הסגרת המבקש לאחרה"ב, אולם הוועברו לידי המבקש מחלוקת חומר החקירה המבוקשים על ידו הכלולים: הודיעו שני העדים ששיתפו פעולה עם רשות החקירה האמריקאית והקלטו שיחותיהם עם המבקש, הודיעו של המבקש במסגרת חקירותו ביאל"כ וזאת מסווג חומר חקירה בהליכים משפטיים אחרים.

18. ב"כ המבקש בתגובהו ביום 16.5.30 הבהיר כי לשיטתו, נכון הקשר הבל "فرد בין חקירותיו בישראל ובין הפרשה בגין מתבקש הסגרתו לאחרה"ב, לרבות ובמיוחד חקירותו ביאח"ה, שה坦נהלה בסמוך לפני מעצמו בגין בקשה להסגרה לאחרה"ב, אין די בהעברת חומרם אלו בלבד לרשותו ועל מנת שהוא בידו להציגן כראוי בפני בקשה להסגרתו לאחרה"ב ולהוכיח את העדר הקשר בין המבקש לבין הנטען כלפי בכתב האישום שהוגש נגדו לאחרה"ב, יש לאפשר לו לעיין בחומר החקירה נספחים כדלהלן: כל חומר החקירה שנאספו בידי רשות האכיפה בארץות הברית הנוגעים לעתירה להסגרת המבקש לאחרה"ב, לרבות רשימת כל חומר החקירה שנאספו בחקירה שהובילה לכתב האישום שהוגש נגד המבקש בארץה"ב, כל הודיעו של שותף 14 שנגבו על ידי רשות האכיפה האמריקאית לרבות תיעוד קולי או חזותי של מפגש שהתקיים בין המבקש לשותף 14 במלון שרaton בישראל, לפני הנטען, במסגרת המשיב לימד אחרים את תוכנית הפעולה בסיס שיטת ההונאה המתואמת בכתב האישום שהוגש נגדו בארץות הברית (יש לציין כי הקלהה זו הושמעה בפני המבקש במהלך חקירותו ביאח"ה) ולרבות תיעוד קולי של השיחות השנייה של שותף 14 בעודו בארץה"ב עם המבקש, בו השותף מנסה לשכנע את המבקש במהלך חקירותו מנת לחבר אליו לביצוע הונאות נגד חברות שונות (לציין כי הקלהה זו הושמעה בפני המבקש במהלך חקירותו ביאח"ה). כן ביקש לעיין בכל הודיעו של שותף 10 (לפי כתב האישום שהוגש בארץה"ב) שנגבו על ידי רשות האכיפה האמריקאית, לרבות תיעוד קולי או חזותי וכן ביקש לעיין בכל חומר החקירה שנאספו בפל"א 472162/2016 (נחקר על ידי יאח"ה) הנוגעים לעתירה להסגרת המבקש לאחרה"ב, ובמיוחד כל הודיעו של המבקש, לרבות תיעוד קולי או חזותי. לדידן, החומר המבוקש כאמור טמן בחובו חלקים ברורים השוללים את הקשר בין לבין הנטען כלפי בכתב האישום נגדו בארץה"ב. לפיכך, לקבלת חומרם אלו חשיבות רבה ביותר עבור המבקש על מנת שהוא בידו להציגן כראוי בפני בקשה להסגרתו לאחרה"ב.

19. לשיטת ב"כ המבקש, חומר החקירה שנאספו בחקירת המבקש שנערכה בישראל על ידי יאח"ה שבמסגרתה נחקר המבקש בארכיות ורובה עסקה באירועים ובמערכות המציגים בכתב האישום שהוגש נגד המבקש בארץה"ב, לרבות שמותיהם של המעורבים, שיחות ומפגשים שהתקיימו לכואה בין המבקש לבין מדיניות שונות ועוד נוגעים לעתירה להסגרו באופן מובהק ועשויים לשמשו בכך להציגן בפני העתירה להסגרתו לנוכח הקשר הדוק והרלוונטיות הרבה לאיורים, למעורבים ולעבירות המפורטות בכתב האישום בארץה"ב, בגין מתבקש הסגרתו. יש לסייע את חומר החקירה שנוהל על ידי יאח"ה כחומר "הנוגע לעתירה" שיש להעבירו לעיונו של המבקש בכך להציגן כדבי' בפני בקשה להסגרה שכן במסגרת חקירה זו, כאמור, נשאל המבקש שאלות רבות אודות איורים נקודתיים,

מעורבים, שיחות ומפגשים המפורטים בכתב האישום שהוגש באלה"ב, והכל לפרטי פרטיים. לפיכך, המבקש בבקשת בית המשפט להורות למשיב להסביר לידי המבקש את כל חומר החקירה המפורטים כאמור. לחילופין בבקשת בית המשפט להורות למשיב להציג בפניו את כל חומר החקירה כאמור, ויקבע באמ חומרם אלו נוגעים וקשריהם לעתירה להסגרת המבקש ולכתב האישום שהוגש נגדו באלה"ב אם לאו ובמידה והתשובה תהיה חיובית, יקבע מהו היקף חומר הראות הנוגע לעתירה אשר יש להבהיר לעון המבקש.

20. ביום 4.6.17 ב"כ המשיב השיב לבקשת המבקש להמצאת חומר החקירה מרשותו ארה"ב. ב"כ המשיב התנגד לבקשת והפנה לתגובהו מיום 4.4.17, שהתייחסה בפירות רב לבקשת זהה מטעם המבקש. מעבר לכך, ב"כ המשיב ציין שביום 20.4.17 התקיים דיון בבקשת המבקש הזהה לו שהגיע בעבר והוא קיבל לידי לפנים משורת הדין חומר החקירה שנמצא ברשות רשות החקירה הישראלית, זאת על אף עדותו לפיה אין בחומרים אלו ובחקירות הישראלית של המבקש קשר למעשים המוחסם לבקשת בכתב האישום באלה"ב. ב"כ המשיב טען כי בבקשת הישראלית מנוגדת לדין, באשר שמשמעותה היא ניהול הליך ההסגרה אליו היה בירור האשמה לגופה ואין מטרת הגילוי לאפשר לმბוקש לארגן את פרשת הגנתו לגוף האישומים נגדו, ההגנה היא סוגה נפרדת שמקומה בשלב הדיון באישומים גופם ואין היא רלוונטית לדין בעטירה להכריז על מבקש כבר הסגרה, והפנה לפסיקה לתמיכה בטענה זו. עוד הפנה ב"כ המשיב להלכת בית המשפט העליון בע"פ 2888/16 פלוני נ' היوم"ש בו נקבע כי לבקשת בהליך הסגרה אין הכרח בצרוף מלאו חומר הראות המצוית בידי המדינה המבקש, וכי די בהצגתו של חומר ראיות המשקף נאמנה את התשתית הראיתית הקיימת נגד המבקש. השאלה האם מתקיימים התנאים להסגרת אדם, נבחנת על סמך הראות שאוthon בחרה המדינה המבקשת להגיש בפועל במסגרת בקשה ההסגרה ועל כן בתם המשפט נמנעים מלצות עלי מדיניות זרות להוסיף ראיות שאולי מצויות בידיה.

21. ביום 12.6.17 ב"כ המבקש השיב לתגובה המשיב כאמור. לטענותו, בחקירת יא"ה ישן ראיות המעידות כי בבקשת ההסגרה אינה מקינה אף לא אחזה לאישום, שכן, יש בהן כדי ללמד כי המבקש אינו קשור כלל ללימוד השיטה בסיסי הונאות שבוצעו, לכארה, וקל וחומר שאינו קשור ללימוד השיטה להונאות חברות שונות באמצעות שימוש במתחם אמריקאים, המהווים נדבן מרכזי וחשוב בשיטה, על פי הנטען בתצהיר ה- FBI, שמטרתם לבנותו ולחזק אמון בקרב קורבנות העבירה ולהאמין כי הפניות שנעשו לעובדים צוטרים בחברות השונות שהונן, לכארה הן פניות לגיטמיות מצד בכירים במקום עבודתם. בגיןוד לעמדת המשיב, ב"כ המבקש סבור כי החקירה שבוצעה על ידי יא"ה קשורה במישרין למעשים המוחסם לבקשת בכתב האישום שהוגש נגדו באלה"ב, שכן, המבקש נחקר בגין הונאות שביצע לכארה, תוך שהושמו לו הקלטות ובן שיחות שלו עם אחרים המהווים עדים בכתב האישום האמריקאי. לטענותו, המבקש נחקר ביא"ה חקירה קונקרטית ושרה שקשורה באופן ישיר למעשים המוחסם לו בכתב האישום באלה"ב, תוך התייחסות ספציפית לשמותיהם של המעורבים בכתב האישום האמריקאי, שיחות ומפגשים שהתקיימו לכארה בין המבקש לבין הקלטה שנעשתה באחד מלונוט שרתון בישראל, במסגרתה פרטימ. בין היתר ציין את חקירת המבקש בעניין הקלטה שנעשתה באמצעות המנוחה המתואמת בכתב האישום שהוגש באלה"ב המבקש לימד לכארה אחרים את תוכנית הפעולה בסיס שיטת ההונאה המתואמת בכתב האישום שהוגש באלה"ב וציין שהקלטה זו הושמעה באזני המבקש במהלך חקירתו ביא"ה. המבקש סבר כי בהיעדר קבלת הודעהינו, מחקירתו ביא"ה כמו גם חומר החקירה נוספים, המפורטים בבקשתו לקבלת חומר החקירה שהוגשה ביום 29.5.17, יכולתו של המבקש להתגונן מפני בקשה החקירה נפגעת באורח קשה מפני שנפגעת יכולתו להציג בפני בית המשפט ראיות השוללות קיומה של אחזה כלשהי לאישומים נגדו באלה"ב. אך גם כאמור באשר לחומר שנאסר על

כאמור להעתרת כל חומריה החוקיר המפורטים בבקשתו ממאי 2017.

22. בדיעון שהתקיים לפני ביום 17.7.11 ב"כ המבוקש שב על טענותיו שהועלן על הכתב והוסיף כי בבדיקה בבקשת ההסגרה שהוגשה על ידי אריה"ב יבחןו שתי שאלות מרכזיות: האחת, האם ראיות המבוססות אחזיה לאישום ומלמדות על כך שהמבקש ביצע את המعيشים המיוחסים לו בכתב האישום. השאלה השנייה היא האם בכלל ניתן להעמיד את המבוקש לדין בגין"ב משום שאין חברות אמריקאיות שנפגעו והעבירות לא בוצעו כנגד אריה"ב ובעצם כל היזיקה בגין"ב היא כי האמריקאים טוענים שהמבקש לימד אנשים את ביצוע הפעולות האמורות בכתב האישום דרך המערכת האמריקאית.

23. טענה נוספת שהעלתה ב"כ המבוקש היא שהתקיים במקורה הנדון "סיכון כפול" כך שהוגש נגד המבוקש כתוב אישום באלה"ב ומשתרת ישראל ביצהעה חקירה ישירה על החומרים האמריקאים ולא זו בלבד, אלא שהחומרים שנחקרו בארץ הועברו לידי המדינה המבוקשת ועל מנת לבסס טענה זו נדרשים לו חומרי החקירה.

24. עוד הדגיש שמהומר החקירה שהועבר לעיינו לא עולה כי לבקשת יש זיקה לאישום מלבד אמירות כלילות של שותף 14. כמו כן, מוחומר החקירה בתיק הישראלי עלולים אמירות מפורשות של השותפים השוללות את העובדה שהמבקש למד אותם את השיטה לביצוע הונאות וכן אמירות של החוקרים מיאח"ה, שם מבצעים פעולות חקירה רק כדי להביא חומר לידי המדינה המבקשת. על כן, פירט שוב את כל החומרים הדרושים לו לעיון בחומר חקירה שביקש בבקשתו מיום 29.5.17 על מנת לקיים הליך הוגן.

25. ב"כ המשיב בדיון שב על האמור בתגובהו וביקש להוסיף שהחומר הישראלי לא רלוונטי לכתב האישום האמריקאי. על בסיס החומר הישראלי הוגשו כתבי אישום שונים והחקירות שונות. מדובר בנסיבות ובתאריכים שונים. הדרישה הריאיתית בהליך הסגירה בישראל היא רחבה מאוד ביחס למיניות אחריות ואין להרחביה עוד. האמנה בין ישראל לארה"ב והפרוטוקול המתוך קובע כי הדרישה יכולה להתבצע באמצעות תצהיר טובע. תצהיר סוכן אף בי"א אינו תצהיר בעלמא, מדובר בתצהיר המתייחס לחומר הראיות הקיים בארא"ב ולכן הוא מספק את הדרישה הישראלית. הפעלת מר איתמר סגל שהוא עד מדינה נגד המבוקש נועשתה בשנת 2015 לאחר ביצוע המעשים המזוהים לו בשנת 2014 ולא יתכן שיועברו חומרים מחקירה ישראלית נפרדת למבוקש כחקירה עדין מתקיימת ונאים פוטנציאליים אחרים שלא יקבלו חומר חקירה זאת משום שהם אינם מוסגרים לארא"ב. על כן, כל מה שנותר לבית המשפט לבחון הוא האם החומר שהוגש- התצהיר שקיביל ומובס על החומר בארא"ב יש כדי לענות על דרישת החוק והפסיקה בישראל, והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

26. ב"כ המבוקש בתגובה ביקש שלא לסגור על תצהיר סוכן האף בי איי ולומר כי אלה הן הריאות, אלה יש לקבל חומרם נוספים על מנת שניתן יהיה ליתן החלטה בתיק.

דין והכרעה

27. לאחר שיעינתי בכתב הטענות ושמעתה את טענות ב"כ הצדדים בדין, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

28. כאמור, תקנה 8 מKENה לmboksh זכות לקבל לידיו את חומר הריאות שבכתב הנוגע לעתירה ומוציא בידי העותר: "**הוגשה עתירה - ראש המבוקש או סגנו או לעין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומוציא בידי העותר ..."**"

29. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את זכותו של הנאשם בחומר החקירה שנאסר או נרשם בעניינו. על התכליות שבಗלו' חומר הריאות עמד בית משפט העליון בש"פ 501/09 **הייעץ המשפטיא לממשלה נ' מאיו**, פס' 5 לפסק דיןו של השופט לוי ([הורסם בנבו], 10.5.2009):

"בחשיבותה של זכות העיון בחומר החקירה לא ניתן להפריז. במידע שאספה רשות החקירה אפשר וטמון המפתח לזכותו של הנאשם מן המיחס לו. חומר הריאות שגובש הוא נזכר ואין שני לו בהגנתו של העומד לדין. העיון מוגש, ولو במעט, על פער הכוחות הניכר בין המדינה לבין מושא הפעלתו של כוח האכיפה שבידיה".

30. הליך גילוי ראיות במסגרת עתירה להסגרה, מוסדר כאמור בתקנות הסגרה, ולא בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**). באשר ליחס בין שתי ההוראות הללו, נקבע לא אחת, כי "בהליך הסגרה פרשנות המושג 'חומר ראיות הנוגע לעתירה' מצומצם מן הפרשנות של המושג המקביל "חומר חקירה" בחוק סדר הדין הפלילי" (ר' בש"פ 4264/10 **הייעץ המשפטיא לממשלה נ' נובק**, ניתן ביום ההחלטה, בפסקה 12).

מכאן שזכות העיון במסגרת הליך הסגרה אינה מטילה כל חובה על המדינה המבוקש לצרף לבקשת הסגרה את מלאו חומר הריאות שנאסר על ידה, מאחר שמלוא החומר רלוונטי, לכל היותר, במסגרת ההליך הראשי שיתנהל בתחוםו בעניין האישומים נגד המשיב לגופם,ipiims לענייננו דברי בית המשפט שהזכרו בעניין **מאיו** (פסקה 12), אליו הפנה ב"כ המשיב: "אין מטרת הגליוי לאפשר לmboksh לאorgan את פרשת הגנתו לגוף האישומים נגדו. זו האחونة היא סוגה נפרדת, שמוקמה יcirgna בשלב הדיון באישומים גופם, ואין היא רלוונטית לדין בעתירה להכריז על mboksh כבר הסגרה".

31. ההליך במדינת ישראל מתנהל בבקשת ההסגרה בלבד, ולשם כך אין לדרש מן המדינה המגיש את בקשה להטgorה מעבר להצגה בפני בית המשפט הדן בבקשת ראיות המשקפות נאמנה את התשתית הראיתית הקיימת נגד המבוקש: "הדרישה לצירוף מכלול חומר הראות הרלוונטי, שיש לשימושה על-פי אמת -המידה המוגברת של הוגנות הנדרשת מן המדינה, איננה מיועדת לחיבת המדינה להציג, עניין טכני, את כל המסמכים שנאספו על-ידי המדינה-המבקרת לקרה משפטו של המבוקש, כתנאי לכך שניתן יהיה להכריז שה_mbוקש הוא בר -הסגרה. אלא, דרישה זו עניינה בהצגת אותן מסמכים שישקפו נאמנה את תමונת התשתית הראיתית הקיימת כנגד המבוקש, ללא מניפולציות אסורות, שיש בהן כדי לעוזת תשתיות זו" (ראו, לעניין זה, ע"פ 7840/01 אקווא נ' היועץ המשפטי לממשלה, (מאגרים משפטיים), [פורסם בנבו], 17.7.02), והשאלה האם מתקיימים התנאים להטgorה של אדם, נבחנת אך ורק על סמך הראות שבחרה המדינה המבקרת להגיש בפועל במסגרת בקשה ההטgorה. לפיכך, נמנעים בתיק המשפט מלצות זרות להוסף ראיות שallow מציאות בידיהן, לעניין זה ראו, ע"פ 6717/09 אוזיפה נ' היועץ המשפטי לממשלה (מאגרים משפטיים, [פורסם בנבו], 6.12.10), פסקה 10, שם נקבע):

"אין מקום בגדרי הדיון בבקשת ההטgorה להורות ליועץ המשפטי לממשלה לפנות למדינה המבקרת בבקשת לצירוף ראיות נוספות בבקשת ההטgorה. לכל היותר, רשאי בית המשפט הדן בבקשת ההטgorה להגיע לכל מסקנה, כי אין בתשתית הראיתית שהונחה לפתחו כדי להצדיק את הסגרתו של המבוקש".

32. על הגדרת המונח "חומר חקירה" שבאחרונה כבוד השופט מוזע בבית המשפט העליון בש"פ 2888/16 וקבע: "על כן Да сказано, что в материалах дела, которые направлены в суд для изучения, не должны фигурировать материалы, связанные с защитой подозреваемого, арестованного, осужденного или подсудимого, или же материалы, связанные с его судом по делу, если они не являются необходимыми для выяснения обстоятельств дела и не могут быть получены от других источников".
על כן דא נאמר, כמו כן לעיל, כי אין להרחיב את גדרו של "חומר חקירה" על חומרים שהרלבנטיות שלהם להגנת הנאשם היא ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית, ואין לכלול בגדרו של מונח זה "ראיות שחשיבותם וחשיבותם לאישום הפלילי היא שולית ורחוקה מדי" (בש"פ 7990/14 מקון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 29.12.2014); בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 1.2.2015); בש"פ 7421/13 קניאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.11.2013)", כך כאשר מדובר בזכות רחבה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ומכך וחומר לעניינו, אין הרחיב את הגדרת "חומר חקירה".

33. אשר על כן, מסקנתי היא כי יש לדחות את בקשה ב"כ המשיב לדריש מהמדינה המבקרת, מסמכים ומידע שלא צורפו לעתירה, גם אם זוקק המבוקש לחומר האמור לשם הכנת הגנתו לגופם של האישומים נגדו.

34. יודגש, כי ככל שאין בריאות "אחזקה לאישום", הרי שההתוצאה האופרטיבית תהיה אי הכרזה על המבוקש כבר ההטgorה, אולם, כפי שצווין לעיל, אין בכך כדי לחיבת המשיב להמציא מסמכים אשר אינם מצויים בראשותו. יוער כי המשיב המצא לידי המבוקש, לפנים מסורת הדיון, ראיות שהוא ברשותו, ולא נמסרו לו על ידי המדינה המבקרת במסגרת הליך ההטgorה, וזאת לאחר שחומורים אלה נמסרו במסגרת הליך משפטי אחר שמתנהל בישראל.

35. אשר לבקשת המבוקש בהקשר לחומר החקירה שנאספו במסגרת תיק פל"א 472162/2016 הישראלי, אני סבורת שיש לדחותה. כיצד, הראות הדיון בסוגיות זכות העיון בחומר החקירה קבועות בסעיפים 81-84 לחוק סדר הדין הפלילי, לפיהן זכות זו קמה עם הגשת כתב האישום, כאשר קודם לכן - בשלב החקירה- חומר זה אינו עומד

לעיוון החשוד. הטעם הבסיסי לאי העמדת חומר חקירה בשלב החקירה לעיינו של החשוד הוא בחשש לכך שעיוון בחומר יסכל את הליך החקירה. עם זאת, יצא דופן הוא עיוון בחומר חקירה לצורכי הליך שימוש לפני הגשת כתוב אישום, אולם במסגרת הזמן בו חל הליך שימוש, שלב החקירה הסתיים. נראה לי כי לשם קיום זכותו של המבוקש על פי תקנה 8, ומנגד מבלתי פגוע בחקירה תומצא לו רשימת חומריה החקירה, שניתן לגלוותם מבלתי פגוע בחקירה, וזאת על מנת שיוכל לעמוד על מהותם, טיבם והיקפם.

36. מעבר לכך, הועברו למבוקש חלק מהחומרים שבייש לפנים מסורת הדין, ולטענת ב"כ המשיב חומריה החקירה במסגרת תיק הפל"א 472162/2016 לא רלוונטיים לכתב האישום שהוגש נגד המבוקש באלה"ב. על בסיס החומר הישראלי הוגש כתבי אישום שונים וمتיקיות חקירות שונות. מדובר בנסיבות ובתנאים שונים. פועל יוצא מכך, טענת ב"כ המבוקש לשיכון כפול מוקדמת ותוכל לעלות ככל שיגש בעתיד כתב אישום נגד המבוקש בישראל.

37. לאור כל האמור לעיל, דין בקשה המבוקש להידחות, מלבד האמור בסעיף 35 להחלטתי זו.

המצוירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט تمוז תשע"ז, 13 ביולי 2017, בהיעדר ב"כ הצדדים והמערער.